

Definitieve beschikking

De heer G. Geboers
Ospelerweg 5
5725 TS ASTEN

Brabantlaan 1
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch
Telefoon (073) 681 28 12
Fax (073) 614 11 15
info@brabant.nl
www.brabant.nl
Bank ING 67.45.60.043
Postbank 1070176

Onderwerp

Besluit op aanvraag om vergunning ex artikel 16 en/of 19d
Natuurbeschermingswet 1998

Nummer

1353215/1397291

Directie

Ecologie

Aanvraag

Bij brief van 27 november 2007 heeft u, door tussenkomst van Exlan Consultants te Veghel een aanvraag ingediend om een vergunning ingevolge artikel 16 en/of 19d van de Natuurbeschermingswet 1998 (verder: de wet). De vergunningaanvraag is op 3 december 2007 ontvangen.

De aanvraag heeft betrekking op een uitbreiding van een bestaande melkrundveehouderij, gevestigd aan de Ospelerweg 5 te Asten. Deze activiteiten vinden plaats in de nabijheid van het Natura 2000-gebied Groote Peel. Dit gebied is tevens aangewezen als beschermd natuurmonument Groote Peel.

Adviezen

Op grond van artikel 2, lid 5 van de wet hebben wij het college van gedeputeerde staten van de gemeente Limburg om instemming gevraagd.

Bij brief van 4 maart 2008, kenmerk 2008/9329 hebben gedeputeerde staten van Limburg aangegeven in te stemmen met het verlenen van onderhavige vergunning.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 44, lid 2, van de wet hebben wij advies gevraagd aan het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Asten.

Tevens hebben wij ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (Awb) Staatsbosbeheer en de Werkgroep Behoud de Peel de gelegenheid gegeven een advies inzake uw aanvraag naar voren te brengen.

Het provinciehuis is vanaf het centraal station bereikbaar met stadsbus, lijn 61 en 64, halte Provinciehuis of met de treintaxi.

Op 30 januari 2008 hebben wij een advies ontvangen van de gemeente Asten.

Op 20 december 1988 hebben burgemeester en wethouders voor het bedrijf een wijzigingsvergunning in het kader van de Wet milieubeheer verleend voor het houden van 58 melkkoeien, 60 stuks jongvee en 180 mestvarkens.

Op 2 juli 1996 is de vergunning ingetrokken voor het houden van 180 mestvarkens. Op 30 november 2007 heeft de gemeente een melding op basis van de Wet milieubeheer ontvangen voor het houden van 115 stuks melkrundvee en 70 stuks jongvee met een gezamenlijke ammoniakuitstoot van 1365,5 kg/jr. De gemeente Asten stelt in haar advies dat zij van mening is dat de toename van verzurende depositie als gevolg van de beoogde vee-uitbreiding niet gewenst is voor de Groote Peel. Daarbij wordt aangegeven dat de gemeente het betreurt dat het eerder gehanteerde standstillbeginsel nu wordt losgelaten vanwege toepassing van het Toetsingskader Ammoniak en Natura 2000. Temeer daar het bedrijf zelf eerder heeft kunnen profiteren van het ammoniakreductieplan van de gemeente. De gemeente Asten stelt daarbij in algemene zin dat het Milieu- en Planbureau heeft aangegeven dat (voor wat betreft de Vogel- en Habitatrichtlijngebieden) de milieucondities in tweedeerde van het land niet worden gehaald. De gemeente Asten stelt in haar brief een aantal kanttekeningen bij de wetenschappelijke onderbouwing van het Toetsingskader. Tevens verwijst de gemeente naar de uitwerking van de IPPC-richtlijn.

Reactie: Uit het advies van de gemeente Asten blijkt dat het bedrijf beschikt over een rechtsgeldige milieuvergunning, afgegeven op 20 december 1988, waarvan een deel bij besluit van 2 juli 1996 is ingetrokken (het houden van mestvarkens). Na inwerkingtreding van de Natuurbeschermingswet 1998 is een melding ingediend waarbij sprake is van een toename van de ammoniakemissie. Dat het bedrijf in het verleden gebruik heeft gemaakt van het ammoniakreductieplan achten wij positief te noemen. Na de publicatie van het Toetsingskader Ammoniak en Natura 2000 toetsen wij vergunningaanvragen aan dit kader. Wij merken daarbij op dat het toetsingskader is gebaseerd op uitgebreid onderzoek, waarbij eveneens de (gedeeltelijke) bedrijfsbeëindigingen in en rond Natura 2000-gebieden zijn meegewogen. De opmerking dat het intrekken van de milieuvergunning voor het houden van mestvarkens nu tot geen resultaat zou leiden onderschrijven wij dan ook niet. Indien blijkt dat de stikstofdepositie vanuit het bedrijf op het beschermd natuurgebied onder de 5% van de kritische depositie zal blijven, kan de vergunning worden verleend. Het advies van de gemeente Asten richt zich vooral op de wetenschappelijke onderbouwing van het Toetsingskader en heeft geen direct verband met onderhavige vergunningaanvraag. Het standpunt van de gemeente Asten dat de stikstofdepositie niet zal afnemen en de aannames in deze onderschrijven wij niet. Er is voldoende wetenschappelijke zekerheid dat de komende jaren de stikstofdepositie zal afnemen.

Inzake de verwijzing naar de werking van de IPPC-richtlijn is ons niet duidelijk wat de gemeente met dit advies beoogt. Voor zover het advies van toepassing is

op de onderhavige vergunningaanvraag is de IPPC-richtlijn niet op het betreffende bedrijf van toepassing.

Nummer

1353215/1397291

Op 31 januari 2008 hebben wij een advies ontvangen van de Werkgroep Behoud de Peel. De werkgroep stelt dat het bedrijf beschikt over een rechtsgeldige milieuvergunning voor het houden van 58 melkkoeien en 60 stuks jongvee. De nu aangevraagde uitbreiding leidt tot een toename van de stikstofdepositie op het gebied de Groote Peel. De werkgroep acht dit niet acceptabel en is van mening dat een stand-still beginsel moet gelden boven een directe depositie van 3 mol/ha/jr. De werkgroep stelt vervolgens dat zij het niet eens is met het Toetsingskader Ammoniak en Natura 2000. De werkgroep stelt dat het toetsingskader toelaat dat de emissie van veehouderijen in de omgeving van de Groote Peel wordt verhoogd. De onderbouwing van het toetsingskader is volgens de werkgroep onvoldoende, daar er slechts voor een gebied van 3 kilometer om de Groote Peel is onderzocht wat de gezamenlijke effecten kunnen zijn. De werkgroep stelt dat de gemaakte aannames inzake ontwikkelingen in de verdere omgeving (> 3 kilometer) uitgaan van een te gunstig scenario wat betreft afname dieren en afname emissies. De werkgroep verwijst daarbij naar de afschaffing van compartimentering dierrechten per 1 januari 2008.

Reactie: De constatering van de werkgroep inzake een rechtsgeldige vergunning inzake de beoordeling van het bestaand gebruik achten wij correct. De onderhavige aanvraag gaat uit van een uitbreiding van dit bestaand gebruik. Ter beoordeling van deze aanvraag hanteren wij het Toetsingskader Ammoniak en Natura 2000. Dit toetsingskader is tot stand gekomen na overleg tussen de landbouw, natuurbescherming en overheid. Hierbij is, mede na afweging en wetenschappelijk onderzoek, gekozen voor een drempelwaarde van 5% van de kritische depositie. Dit onder voorwaarde dat de eerder gehanteerde methode van saldering niet meer wordt toegepast. De kritische depositie zelf wordt niet ter discussie gesteld, wel het gebruik van de 5% als drempelwaarde. Alterra heeft de gevolgen van het gebruik van de drempelwaarde van 5 % nader onderzocht. Dit is gebeurd voor vijf gebieden welke representatief zijn voor alle Natura 2000-gebieden. Aangezien er sprake is van representativiteit van de onderzochte gebieden, vloeit hieruit voort dat de overige gebieden niet afzonderlijk behoeven te worden onderzocht. De gehanteerde uitkomsten en conclusies van het onderzoek kunnen hierop van toepassing worden verklaard. Het onderzoek gaat uit van reële aannames, zulks geldt temeer nu ook in het doorgerekende worst-case scenario van 10% er in vier van de onderzochte gebieden nog steeds sprake zal zijn van een afname van de depositie, terwijl in een gebied in dat scenario de depositie gelijk blijft. Uit onderzoek blijkt dat de depositie als gevolg van de stal- en opslagemissie vanuit de 3000 meter zone slechts 4 tot 9% van de totale stikstofdepositie per habitatgebied bedraagt. De eventuele toename van emissie vanuit onderhavig bedrijf en de daarvan af te leiden stikstofdepositie is derhalve zeer beperkt en zeker niet significant. Er zijn ons geen argumenten bekend om aan te nemen dat de gegevens die ten

grondslag liggen aan de onderzoeksconclusies, in relatie tot onderhavige vergunningaanvraag, onjuist zijn. Er is wetenschappelijk voldoende zekerheid dat de gehele depositie in de komende jaren zal afnemen, ondanks het feit dat een (beperkte) individuele toename van de belasting mogelijk is. Hierbij zijn ook andere emissiefactoren meegewogen die buiten de genoemde straal van 3 kilometer plaatsvinden. Het verbod om dierrechten te verplaatsen tussen de verschillende concentratiegebieden liep tot 1 januari 2008. Daarbij zijn overheden (gemeenten en provincies) in de gelegenheid gesteld om via het ruimtelijk ordeningsregime maatregelen te nemen om ongewenste vestigingen tegen te gaan. Met nadruk wordt gesteld dat er geen verband bestaat tussen het vervallen van het verbod op verplaatsing dierrechten (meststoffenwet) en de Natuurbeschermingswet 1998. De compartimentering regelt alleen de verplaatsingsmogelijkheden van dierrechten, niet de vestiging (of uitbreiding) van bedrijven. Nieuwvestiging of uitbreiding van bedrijven zal nog steeds getoetst moeten worden via de Natuurbeschermingswet 1998. Afschaffing van het compartimenteringsverbod doet daar niet aan af.

Nummer
1353215/1397291

Natuurbeschermingswet 1998 (wettelijk kader)

Aanwijzingsbevoegdheid

De minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) kan een natuurmonument aanwijzen als beschermd natuurmonument (artikel 10, eerste lid, van de wet). Op grond van artikel 10a van de wet wijst de minister van LNV gebieden aan ter uitvoering van richtlijn (EEG) nr. 79/409 (Vogelrichtlijn) en richtlijn (EEG) nr. 92/43 (Habitatrichtlijn).

Een besluit houdende de aanwijzing van een natuurmonument als beschermd natuurmonument als bedoeld in artikel 10, eerste lid, van de wet vervalt met ingang van het tijdstip waarop doch slechts voor zover dat beschermd natuurmonument deel uitmaakt van een aangewezen gebied als bedoeld in artikel 10a, eerste lid van de wet. De instandhoudingsdoelstelling van laatstgenoemd gebied heeft in dat geval mede betrekking op de doelstellingen ten aanzien van het behoud, herstel en de ontwikkeling van het natuurschoon of de natuurwetenschappelijke betekenis van het gebied zoals bepaald in het vervallen aanwijzingsbesluit (zie artikel 15a, tweede en derde lid, van de wet).

Ingevolge artikel V, eerste lid, van de Wet van 20 januari 2005 tot wijziging van de wet in verband met Europeesrechtelijke verplichtingen, gelden de reeds door de minister van LNV aangewezen vogelrichtlijngebieden als besluiten als bedoeld in artikel 10a van de wet.

Ingevolge het tweede lid van artikel V vervalt met ingang van 1 oktober 2005 in gevallen waarin een beschermd natuurmonument geheel of gedeeltelijk deel uitmaakt van een reeds aangewezen vogelrichtlijngebied, het besluit houdende de aanwijzing van dat beschermde natuurmonument.

Bevoegd gezag inzake vergunningverlening

Nummer

Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Brabant zijn bevoegd gezag inzake deze vergunningaanvraag op grond van artikel 2, eerste lid, van de wet. Deze bevoegdheid bepaalt zich tot de aangewezen beschermde natuurmonumenten op grond van artikel 10 en de aangewezen vogelrichtlijngebieden op grond van artikel 10a van de wet.

1353215/1397291

De minister van LNV heeft de habitatrichtlijngebieden nog niet conform artikel 10a dan wel artikel 12, derde lid (voorlopig), van de wet aangewezen.

Op 8 december 2004 heeft de Europese Commissie de door Nederland aangemelde habitatrichtlijngebieden op de communautaire lijst geplaatst. De Habitatrichtlijn maakt voor de toepasselijkheid van artikel 6, lid 2, 3 en 4 geen onderscheid tussen formeel aangewezen gebieden en gebieden die door de Europese Commissie zijn vastgesteld. Nu de wet dient ter implementatie van de Habitatrichtlijn moet artikel 19d van de wet richtlijnconform worden geïnterpreteerd. Voornoemde toepassing is conform de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 28 februari 2007 (nummer 200604026).

Vergunningplicht

Op grond van artikel 16, eerste lid, van de wet is het verboden zonder vergunning in een beschermd natuurmonument handelingen te verrichten, te doen verrichten of te gedogen, die schadelijk kunnen zijn voor het natuurschoon, voor de natuurwetenschappelijke betekenis van het beschermd natuurmonument of voor dieren of planten in het beschermd natuurmonument of die het beschermd natuurmonument ontsieren, dan wel in strijd met de bij een vergunning gestelde voorschriften of beperkingen handelingen te verrichten, te doen verrichten of te gedogen.

Artikel 19d, eerste lid, van de wet bepaalt dat het verboden is zonder vergunning, of in strijd met aan die vergunning verbonden voorschriften of beperkingen projecten te realiseren onderscheidenlijk te verrichten die gelet op de instandhoudingsdoelstelling de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een op grond van artikel 10a, eerste lid, van de wet aangewezen gebied kunnen verslechteren of een verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval, projecten of handelingen die de natuurlijke kenmerken van het desbetreffende gebied kunnen aantasten.

Bij het verlenen van een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de wet moet rekening worden gehouden met de gevolgen die een project of andere handeling kan hebben gelet op de instandhoudingsdoelstelling van het betrokken gebied (artikel 19 e van de wet).

Beschermd gebied (Natura 2000-gebied; beschermd natuurmonument)**Nummer***Beschermd natuurmonument*

1353215/1397291

Het gebied de Groote Peel is bij besluit van 13 november 1990 aangewezen als beschermd natuurmonument en staatsnatuurmonument. Het gebied is in deze beschikking omschreven als een complex van fragmenten levend hoogveen, beginstadia van regenererend hoogveen, droge en natte heidegemeenschappen, oligotrofe tot mesotrofe vennen en droog tot nat loofbos, die tezamen een in ecologisch en hydrologisch opzicht samenhangend geheel vormen.

Vogelrichtlijngebied

Het gebied de Groote Peel is aangewezen als speciale beschermingszone krachtens de richtlijn inzake behoud van de vogelstand (79/409/EEG), bij besluit van 29 oktober 1986. Zoals hiervoor bij het wettelijke kader is aangegeven, is deze aanwijzing een besluit overeenkomstig artikel 10a van de wet.

In het besluit tot aanwijzing van de Groote Peel als Speciale beschermingszone als bedoeld in de Vogelrichtlijn wordt het gebied als volgt omschreven:

“De Groote Peel is een restant van een eertijds veel groter hoogveengebied gelegen op de grens van Limburg en Noord-Brabant. Het gebied kent een grote landschappelijke afwisseling van open en droge heideterreinen, pijpestrootjes-savannen, waterplassen, struwelen, bosjes en moerassige laagten met veenputten. In dit geheel is de waterhuishouding en de kwaliteit van het oppervlaktewater van groot belang.

Jaarlijks worden in het gebied van de Groote Peel circa 150 vogelsoorten waargenomen waarvan circa 95 soorten als broedvogel. Zeer belangrijk is het voorkomen van zwarte stern, kleinst en klein waterhoen, porceleinhoen, geoorde fuut, roerdomp, blauwborst, bruine kiekendief, wespendif, kwartel en waterral. In winter- en trektijd wordt het gebied bevolkt door vele soorten steltlopers en eenden. Befaamd is het gebied als pleisterplaats voor doortrekkende kraanvogels terwijl in de winterperiode ca. 3.000 rietganzen de Groote Peel als overwinteringsgebied gebruiken.”

Voor zover het beschermd natuurmonument deel uitmaakt van dit gebied, vervalt het beschermd natuurmonument. De doelstellingen ten aanzien van het behoud, herstel en de ontwikkeling van het natuurschoon of de natuurwetenschappelijke betekenis van het gebied zoals bepaald in het vervallen besluit maken onderdeel uit van de instandhoudingsdoelstelling zoals die is opgenomen in de aanwijzing in het kader van de Vogelrichtlijn.

De Groote Peel kent een grote landschappelijke afwisseling van onder meer open en droge heideterreinen, waterplassen, struwelen en moerassige laagten met veenputten.

Volgens het aanwijzingsbesluit (1996) zijn er tal van broedvogels aanwezig waaronder geoorde fuut, roerdomp, wespendif, bruine kiekendief, kwartel, waterral, porceleinhoen, kleinst waterhoen, klein waterhoen, zwarte stern en blauwborst. Als pleisterplaats dient het gebied voor doortrekkende kraanvogels,

terwijl in de winterperiode vele rietganzen de Groote Peel als overwinteringsgebied gebruiken.

Nummer
1353215/1397291

In de periode 1993-97 behoorde het gebied tot één van de vijf belangrijkste broedgebieden van de blauwborst en tot één van de vijf belangrijkste pleisterplaatsen van de kraanvogel in Nederland (soorten van bijlage I). Het gebied is wegens het voorkomen van behoorlijke aantallen (peilperiode 1993-97) verder van betekenis voor de volgende soort van bijlage I: porseleinhoen (broedvogel). Andere trekkende soorten waarvoor het gebied van betekenis is wegens het voorkomen van behoorlijke aantallen: dodaars, geoorde fuut en roodborsttapuit (broedvogels); taigarietgans, toendrarietgans en kolgans.

Habitatrichtlijngebied

Het gebied de Groote Peel is aangemeld als speciale beschermingszone krachtens de Habitatrichtlijn (92/43/EEG).

Op 20 mei 2003 vond de definitieve aanmelding plaats. Op 8 december 2004 heeft de Europese Commissie de lijst vastgesteld. Het gebied is nog niet aangewezen en er zijn nog geen instandhoudingsdoelstellingen geformuleerd.

Het gebied is op de communautaire lijst geplaatst omdat de Groote Peel één van de belangrijkste gebieden in Nederland is voor de volgende soorten en habitats:

- Psammofiele heide met *Calluna* en *Genista* [2310];
- Noord-Atlantische vochtige heide met *Erica tetralix* [4010] en
- Aangetast hoogveen waar natuurlijke regeneratie nog mogelijk is [7120].

Daarnaast is het gebied de Groote Peel van belang omdat het één van de laatste, grotendeels afgegraven, hoogveengebieden is die gespaard zijn gebleven voor ontginning.

De belangrijkste conceptdoelstelling voor het gebied, zoals vermeld in het gebiedendocument van het ministerie van LNV luidt als volgt: "Behoud van de oppervlakte en verbetering van de kwaliteit van het aangetast hoogveen waar natuurlijke regeneratie nog mogelijk is".

Toetsingskader ammoniak en Natura 2000

Nummer

1353215/1397291

Op 23 mei 2007 is het toetsingskader ammoniak en Natura 2000 bekend gemaakt. Het toetsingskader is bedoeld als handreiking om te beoordelen of de uitbreiding geen significante negatieve effecten heeft op het Natura 2000-gebied ofwel de instandhoudingsdoelstellingen van de Natura 2000-gebieden niet in gevaar worden gebracht.

In het toetsingskader ammoniak en Natura 2000 zijn daarom op basis van wetenschappelijk onderzoek normen ontwikkeld (de drempelwaarde en de norm voor grondgebondenheid) die aan dit criterium voldoen.

Voor het beantwoorden van de vraag of negatieve effecten op de natuur ontstaan, is niet alleen de bedrijfseigen depositie van individuele veehouderijen of van de groep bedrijven waarvoor het onderhavige toetsingskader zal gelden van belang, maar tevens de ontwikkeling van de achtergronddepositie. De totale stikstofdepositie op de natuur in Nederland vertoont al jaren een sterk dalende trend. Tussen 1990 en 2003 is de stikstofdepositie met bijna 35% afgenomen (Natuurbalans 2006, MNP). Deze trend zal zich – zo blijkt ook uit het onderzoek verricht door Alterra - de komende jaren voortzetten, in elk geval tot en met 2015. Uit het Alterrarapport blijkt dat toepassing van het toetsingskader en het generieke beleid voor deze bedrijven (het toepassen van emissiearme technieken) zal leiden tot een afname van door deze bedrijven veroorzaakte stikstofbelasting op de onderzochte gebieden. Daarnaast zullen volgens studies van het MNP de effecten van onder andere landbouwactiviteiten op grotere afstand, verkeer en industrie ook de komende jaren verder afnemen. Deze afname is mede het gevolg van het generieke emissiebeleid. Een en ander betekent dat ondanks het feit dat met het toetsingskader een (beperkte) individuele toename van de belasting mogelijk is, de totale belasting op de onderzochte Natura 2000-gebieden zal afnemen. Daar komt bij dat de gemiddelde depositie die wordt veroorzaakt door de ‘gebiedseigen’ stal- en opslagemissie slechts een klein deel (4-8 %) is van de totale stikstofdepositie op een Natura 2000-gebied. Op grond van het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat het opnemen van de drempelwaarde van 5% in het toetsingskader geen significante gevolgen zal hebben op de beschermde natuurwaarden. Op deze grond kunnen vergunningen worden verleend tot een drempelwaarde van 5%.

Nu vaststaat dat uitbreidingen tot 5% van de kritische depositiewaarde en bij het hanteren van de norm voor lokaal grondgebonden melkveehouderij, afzonderlijk noch in combinatie met andere plannen en projecten, geen significante gevolgen kunnen hebben, is het niet nodig dat bij vergunningverlening een passende beoordeling plaatsvindt.

Feiten en omstandigheden

Nummer

1353215/1397291

Stikstofdepositie

Het grootste gedeelte van de Nederlandse natuurgebieden heeft te lijden onder verzuring, vermesting en verdroging. Hierdoor gaan kwetsbare en vaak bijzondere planten- en diersoorten achteruit en maken plaats voor meer algemene soorten. Een teveel aan stikstof- in de vorm van stikstofoxiden en ammoniak- is hier voor een groot deel debet aan.

Habitatrichtlijngebieden kunnen pas toereikend tegen verzuring en vermesting worden beschermd wanneer bekend is wat de maximale hoeveelheid stikstof is die de habitattypen kunnen verdragen (de *kritische depositiewaarde* of *critical load*). Elk habitatype heeft zijn eigen gevoeligheid voor stikstof. Dat heeft te maken met de soort planten en de combinatie waarin ze voorkomen (plantengemeenschappen) met de bodem, het klimaat en dergelijke.

(Bron: Te veel van het goede, juni 2004. Rapport is gebaseerd op onderzoek door Alterra en TNO in opdracht van Stichting natuur en Milieu en de 12 provinciale milieufederaties).

Overwegingen

De wet zelf en het toetsingskader ammoniak en Natura 2000 zijn op onze beslissing van toepassing. Van de voorgenomen activiteit worden geen andere nadelige effecten verwacht.

Om na te kunnen gaan of de vergunning wat betreft de stikstofdepositie wel of niet kan worden verleend gelden er criteria op grond van bovengenoemd toetsingskader.

Allereerst dient daarbij te worden nagegaan of de aanvraag betrekking heeft op een graasdierbedrijf dat (ook) na uitbreiding grondgebonden is. In onderhavig geval betreft het een melkrundveehouderij met beweiding. In de vergunningaanvraag wordt echter niet aangegeven dat het bedrijf voldoet aan de voorwaarden van grondgebondenheid zoals is opgenomen in het toetsingskader.

Vervolgens dient te worden onderzocht of de nieuwe depositie (na uitbreiding) beneden de drempelwaarde blijft. Een natuurgebied kan namelijk, afhankelijk van de natuurwaarden die er aanwezig zijn, een bepaalde hoeveelheid stikstofdepositie verdragen. Deze hoeveelheid, waarbij er geen aantoonbare schade optreedt, is de kritische depositiewaarde. Voor het Natura 2000-gebied Groote Peel wordt een kritische depositiewaarde gehanteerd van 400 mol N/ha/jaar.

Als na uitbreiding de ammoniakdepositie door een veehouderij op de dichtstbijzijnde rand van het natuurgebied niet hoger is dan vijf procent van de kritische depositiewaarde voor het natuurgebied, kan de vergunning worden verleend.

De ammoniakdepositie na uitbreiding (de depositiewaarde) wordt vastgesteld op basis van het Ammoniak-depositiemodel: AAgro-Stacks, dat is ontwikkeld door KEMA en WageningenUR.

Nummer
1353215/1397291

Voor het doorlopen van het Ammoniak-depositiemodel “A Agro-Stacks” wordt eerst de ammoniakemissie per emissiepunt berekend aan de hand van de diercategorie, het stalsysteem met bijbehorende emissiefactor volgens de Regeling ammoniak en veehouderij en het aantal dieren per diercategorie. De berekening van de ammoniakemissie is per emissiepunt in onderstaande tabellen weergegeven.

Details van Emissie Punt: Rundveeststal

Volgnr.	Code stalsysteem*	Type	Aantal	Emissie Kg/NH3/jr	Totaal Kg/NH3/jr
1	A1.6.1	Melkrundvee	70	9.5	665

Details van Emissie Punt: jongveeststal + iglo's

Volgnr.	Code stalsysteem*	Type	Aantal	Emissie Kg/NH3/jr	Totaal Kg/NH3/jr
1	A3	vr jongvee	46	3.9	179.4

Details van Emissie Punt: Rundveeststal nieuw (17)

Volgnr.	Code stalsysteem*	Type	Aantal	Emissie Kg/NH3/jr	Totaal Kg/NH3/jr
1	A1.6.1	melkrundvee	45	9.5	427.5
2	A3	vr. jongvee	24	3.9	93.6
				Totaal:	521.1

* stalsysteem weergegeven door code zoals opgenomen in de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 14 mei 2007

Van elk emissiepunt is de totale emissie in kg ammoniak per jaar berekend. Vervolgens wordt de exacte locatie van de emissiepunten van de stallen bepaald, uitgedrukt in de X- en Y-coördinaten (Rijksdriehoekcoördinaten). Daarnaast spelen de hoogte van het emissiepunt, de (gemiddelde) gebouwhoogte, de diameter van het emissiepunt en de uittreesnelheid een rol bij het bepalen van de depositie op het natuurgebied. De genoemde parameters zijn weergegeven in onderstaande tabel.

Emissie Punten:

Volgnr.	BronID	X-coord.	Y-coord.	Hoogte (m)	Gem.geb hoogte (m)	Diam. (m)	Uitr. Snelheid (m/s)	Emissie Kg/NH3/jr
1	Rundveeststal	181 995	372 701	1,5	4,5	0,5	0,40	665
2	jongveeststal + iglo's	181 977	372 651	4,5	3,4	0,5	0,40	179

3	Rundveestal nieuw	182 002	372 682	1,5	4,5	0,5	0,40	581 Nummer 1353215/1397291
---	----------------------	---------	---------	-----	-----	-----	------	--

Tenslotte wordt de exacte locatie bepaald van een aantal maatgevende punten op de dichtstbijzijnde rand van het natuurgebied. Overeenkomstig de lijn die, door de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, wordt gevolgd mag de depositie op het gehele gebied de drempelwaarde niet overschrijden (zie onder andere zaaknummer 200500045/1, uitgesproken 4 januari 2006).

De ligging van de gevoelige locaties is weergegeven op bijgevoegde kaart.

Gevoelige locaties:

Volgnummer	Naam	X coördinaat	Y coördinaat	Depositie Mol/ha/jr
1	Groote Peel 1	182 344	372 385	17,92
2	Groote Peel 2	182 600	372 634	14,80

Conclusie

De stikstofdepositie op de Groote Peel, berekend met het Ammoniak-depositiemodel, bedraagt ten hoogste 17,92 mol N/ha/jr.

Dit is ongeveer 4,5 % van de kritische depositiewaarde en lager dan de 5% drempelwaarde, waardoor kan worden geconcludeerd dat de aangevraagde activiteit geen significante gevolgen heeft. De verandering zal niet leiden tot een verslechtering afgezet tegen de instandhoudingsdoelstellingen van de kwaliteit van de natuurlijke habitats. De aangevraagde vergunning kan worden verleend.

Besluit

Gelet op de bepalingen in de Natuurbeschermingswet 1998

Nummer

1353215/1397291

**VERLENEN GEDEPUTEERDE STATEN VAN NOORD-BRABANT
HIERBIJ VERGUNNING EX ARTIKEL 16 EN/OF 19d**

aan G. Geboers, Ospelerweg 5 te Asten voor het exploiteren van een melkrundveehouderij. De activiteiten vinden plaats op de Ospelerweg 5, 5725 TS te Asten.
De vergunning wordt verleend voor onbepaalde tijd.

Aan deze vergunning zijn de volgende voorschriften en beperkingen verbonden:

1. Wanneer de houder van de vergunning handelt in strijd met de voorschriften, kan deze vergunning op grond van artikel 43, lid 2, Natuurbeschermingswet 1998, worden gewijzigd of ingetrokken.
2. De depositie, berekend met toepassing van het verspreidingsmodel 'A Agro-Stacks' versie 1.0., van de melkrundveehouderij aan de Ospelerweg 5 te Asten mag op het gebied Groote Peel niet meer bedragen dan 17,92 mol N/ha/jr.

's-Hertogenbosch, 26 maart 2008.

Overeenkomstig het door Gedeputeerde
Staten van Noord-Brabant genomen besluit,
namens deze,

ir. M.C. Visser,
bureauhoofd Natuurverkenningen.

Bekendmaking en kennisgeving

Dit besluit wordt bekendgemaakt door toezending aan aanvrager (G. Geboers, Ospelerweg 5, 5725 TS Asten) en degene die we om een advies hebben gevraagd. Kennisgeving vindt plaats in het Eindhovens Dagblad, regio Helmond op 7 april 2008.

Nummer

1353215/1397291

Rechtsmiddelen

Als u het met dit besluit niet eens bent, kunt u schriftelijk bezwaar maken binnen zes weken (vanaf 1 dag) na verzending van dit besluit.

Het bezwaarschrift moet voorzien zijn van een handtekening, naam en adres, datum, een omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar is gericht en waarom u het met dat besluit niet eens bent. Het bezwaarschrift moet worden gericht aan:

Het college van Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant
Het secretariaat van de Hoor- en Adviescommissie
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch

Wij verzoeken u om in de linkerbovenhoek van de envelop het woord “bezwaarschrift” te vermelden.

Het secretariaat van de Hoor- en Adviescommissie is bereikbaar op telefoonnummer (073) 680 83 04, faxnummer (073) 680 76 16 en e-mailadres bezwaar@brabant.nl.

Bovenstaand besluit treedt in werking, ook al wordt een bezwaarschrift ingediend. Het is daarom mogelijk om gelijktijdig met of na het indienen van een bezwaarschrift een zogenaamde “voorlopige voorziening” te vragen bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA 's-Gravenhage.

Een voorlopige voorziening is in feite het nemen van een tijdelijke maatregel, bijvoorbeeld het schorsen van het besluit gedurende de tijd die nodig is om het bezwaar te behandelen. Voorwaarde om zo'n voorlopige voorziening te vragen is, dat er sprake is van een spoedeisend belang.

Voor het vragen van een voorlopige voorziening is griffierecht verschuldigd.

Afschrift aan:

Nummer

- 0 Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, Directie Natuur,
Postbus 20401, 2500 EK Den Haag
- 0 Ministerie van LNV, Directie Regionale Zaken, Vestiging Eindhoven,
t.a.v. De heer G. Verschuren, Postbus 6111, 5600 HC EINDHOVEN
- 0 Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente
Asten, Postbus 290, 5720 AG Asten
- 0 Exlan Consultants, Postbus 200, 5460 BC Veghel
- 0 Werkgroep Behoud de Peel, Postbus 139, 5750 AC Deurne
t.a.v. Wim van Opbergen
- 0 Staatsbosbeheer, Mevr. G. Durville, Postbus 330, 5000 AH Tilburg
- 0 Provincie Limburg, Afdeling Vergunningen en Subsidies, Postbus 5700,
6202 MA Maastricht
- 0 handhaver (ROH/HNBW, N1-K40)
- 0 A. v/d Zee (ROH/HNBW, N1-K40)
- 0 **E. Deckers, auteursexemplaar (NV - V13-flex)**
- 0 dossier

1353215/1397291